

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Lande, som vi samarbejder med. Derfor kan vi ikke blive overfyldt med Kul og Foderstoffer.

Men paa den anden Side er det aldeles givet, at hvis man ønsker en større Eksport fra Danmark af Landbrugsprodukter, maa vi have flere Foderstoffer, flere Oliekager og flere Gødningstoffer hjem; og det gælder ogsaa Industrieksporten, at hvis vi fik flere Raaprodukter hjem, kunde vi eksportere mere. Men det behersker vi ikke alene, det er det, der er Sagen, og derom er vi da utvivlsonst nogenlunde enige. Det er netop Grunden til, at vi ikke kan undvære et Apparat paa dette Omraade, en Rammelov, og denne Lov er kun en Rammelov, og ikke noget som helst andet. Vi har Vareforsyningsraadet, men vi ønsker Forenklinger, og det haaber vi, Erhvervene vil hjælpe os med.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg vil gerne med den allerstørste Tilfredshed understrege den højtærede Handelsministers sidste Bemærkninger om, at vi jo maatte lægge Mærke til, at vi var blevet Medlem af De Forenede Nationer, at det ikke var os selv, der bestemte, og at vi maatte tage Hensyn til dette Medlemsskab, hvad angaar Eksport og Import, og hvorledes Forholdene overhovedet kunde lægges til Rette. Hvis jeg ikke vidste andet, kunde jeg næsten tro, at det var mig, der havde manuduceret den højtærede Handelsminister, for det var virkelig fuldkommen rigtigt, hvad den højtærede Handelsminister sagde. Men jeg synes, at den højtærede Handelsminister hellere end at gentage dette skulde have sagt, hvilket Materiale man har med Hensyn til Prisklemmen. Det er jo ikke, hvad jeg mener om det, og hvordan jeg bedømmer det, der er afgørende. Det afgørende er dette: Hvilket Materiale har man? Rigsdagen maa dog virkelig have Lov til at forlange, at det bliver fremlagt.

Endvidere understreger jeg, at den højtærede Handelsminister nu angaaende Landbrugspriserne kun beskæftigede sig med Landbrugspriserne efter den 1. Oktober 1946. Jeg tør nok paastaa, at Spørgsmaalet om Landbrugsprisernes Størrelse af i Dag har været et Hovedpunkt fra Sommeren 1945. Nu er det altsaa først Priserne pr. 1. Oktober.

Endelig gav den højtærede Handelsminister fuldkommen op over for det Spørgs-

maal, som jeg stillede ham om, hvilke Restriktioner han mente han havde afskaffet, og som ikke enhver vilde have afskaffet. Der var ingen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gustav Pedersen: Jeg synes, at den højtærede Handelsminister skulde vente med at udtale sig om Vælgernes Tillid til Venstre, indtil Venstre kommer til det Valg, hvor Ministeren virkelig skal drages til Ansvar for sine Handlinger. Jeg er ikke sikker paa, at Tilliden er saa holdbar, som den højtærede Handelsminister tror.

Den højtærede Minister siger, at han ønsker snarest mulig Afvikling. Det, vi alle sammen er enige om at ønske afviklet, kan vi sagtens udtale Ønsker om; men det afgørende er jo ikke, om vi en skønne Dag kan blive fri for at have Rationering af det ene eller det andet, men det er Spørgsmaalet om Samfundets Adgang til at beskytte Samfundets Indbyggere mod eventuelle Føjldispositioner fra Erhvervenes Side. I den Henseende ønsker den højtærede Handelsminister i hvert Fald ikke nogen Afvikling i en overskuelig Fremtid.

Den højtærede Handelsminister siger, at det kun er en Rammelov, han vil have. Det er jo ikke rigtigt. Det er ikke en Rammelov; det er en Bemyndigelseslov, der gør den højtærede Handelsminister til Diktator over alle Erhvervsforhold i dette Land. Det er alt for stilfærdigt at kalde det for en Rammelov. Vi er Tilhængere af denne Lov, for den er nødvendig; men det er urimeligt, at Ministeren, samtidig med at han siger, at det er nødvendigt, at han har en saadan afgørende Bemyndigelse et Aar frem i Tiden, slaar sig for Brystet som den, der i særlig Grad i Løbet af meget kort Tid kan skaffe Erhvervene deres fulde Frihed tilbage, saa meget mere som Ministeren ikke kan pege paa en eneste Ting, der giver ham Haab om, at han, naar det Aar er gaaet, kan lade denne Lov forsvinde. Hvis Ministeren lever saa længe som Minister, hvad der ikke er megen Sandsynlighed for, bliver Ministeren nødt til at komme og forlange Bemyndigelsen ogsaa for Aaret 1947—48 og kan endda ikke sige noget til den Tid.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Jeg slaar mig ikke for Brystet med Hensyn til noget som helst paa dette Omraade. Jeg synes, at det er beskæmmende for Menneskeheden at skulle